

In Tibetan tradition a companion that one has traveled with is considered a very important friend. In the same way, you have become important traveling companions for me.

If we think of this human world of ours as being like a beautiful, vividly detailed mural, whether we can appreciate its skill and beauty depends on our own ability and nature. In fact, all things that we perceive are just the various good or bad appearances that arise through individual dependent origination. Therefore, if we make a decision based solely on your own perception, or dependent origination, it's still difficult to know the nature of the dependent origination that other various beings have. Therefore, we should rely on each other, respect each other, be patient with each other, be kind to each other, speak from the heart to each other, be comfortable with each other, be peaceful with each other, and so on. This will bring out the value, direction, beauty, and brilliance of one's life, and you will also respect the perceptions of others, and you will plant the seeds of their happiness and welfare.

Whenever I write, I write too much, and whenever I talk, I go on for too long, so I will stop here, before you get bored.

With respect for your loyalty and your hard work, and with a prayer that your wishes be fulfilled, and that you will have perfect happiness, good fortune, long life, and health.

This is offered with respect, by

Hungkar Dorje, the wanderer from the land of snows, in a mansion of white clouds of amrita in the heart of the sky's blue lotus, above the western land of America.

2009 November 16th

On a flight from Orange County to Houston, Texas, USA.

Thư Của Hungkar Dorje Rinpoche...
(trích trang 2)

Theo truyền thống văn hóa Tây Tạng người đã chia sẻ với mình một chặng đường được xem là một người bạn quý. Cũng như vậy, các bạn đã trở thành những người bạn đường quan trọng của tôi.

Nếu chúng ta hình dung thế giới này của chúng ta như một bức tranh rất chi tiết, tuyệt đẹp và sống động thì mức độ chúng ta cảm nhận được về đẹp và chất nghệ thuật của bức tranh tới đâu phụ thuộc vào khả năng và căn tánh của mỗi người. Trên thực tế, tất cả những gì ta gặp trong thế giới này thật ra là muôn vàn hình tướng hóa hiện khác nhau sinh từ mảnh đất nhân duyên của riêng mỗi cá nhân. Vì vậy, nếu bạn đưa ra một quyết định nào đó mà chỉ dựa thuần túy vào cảm nhận của cá nhân mình, vào nhân duyên của riêng cá nhân mình thì sẽ rất khó nhận ra được bản tánh tương duyên mà tất cả mọi sinh tồn đều chia sẻ. Vì vậy, chúng ta phải nương tựa vào nhau, tôn trọng lẫn nhau, kiên nhẫn với nhau, tốt bụng với nhau, nói chuyện với nhau bằng cả con tim, cảm thấy thoải mái cùng nhau, cảm thấy yên vui bên nhau v. v. Điều này sẽ làm cho những gì quý giá, những gì được định hướng đúng đắn, những gì tốt đẹp và chói ngời phẩm chất trí tuệ trong cuộc đời của mỗi cá nhân sẽ bùng nổ, và bạn sẽ trân quý những cách cảm nhận (cuộc đời) của người khác. Và bạn sẽ gieo trồng những hạt giống của hạnh phúc và thiện lành.

Khi nào tôi viết tôi cũng hay viết dài, khi nào tôi nói, tôi cũng hay nói lâu, vì vậy xin được dừng lời ở đây, trước khi các bạn bắt đầu cảm thấy nhàm chán.

Với tất cả lòng kính trọng sự tận tụy, tận tâm, tận lực của các bạn; với lời cầu nguyện cho thành tựu mọi ước nguyện của các bạn, và với lời cầu nguyện cho các bạn có được hạnh phúc trọn vẹn, phước lành, thọ mạng dài lâu và sức khỏe.

Những lời này được dâng tặng bởi (ký) Hungkar Dorje, kẻ lữ hành của xứ tuyết, trong lâu đài của những vầng mây cam lồ trắng ở trong tim của một đóa sen xanh trên bầu trời (lơ lửng) phía trên đầu mảnh đất miền tây nước Mỹ.

Ngày 16 tháng 11 năm 2009

Trên chuyến bay từ Quận Cam (California) đến Houston (Texas), Hoa Kỳ

Hungkar Dorje Rinpoche soạn
Hiếu Thiện chuyển Việt ngữ

**Bản tiếng Anh đính kèm là trang 2 của hai trang thư do Hungkar Dorje Rinpoche soạn. Bản tiếng Việt là bản dịch của trang 2.